

DZIENNIK BYDGOSKI

Wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.
Do „Dziennika” dołącza się co tydzień „TYGODNIK SPORTOWY”.
Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 5—6 po południu.
Redaktor naczelny przyjmuje od godziny 11—12 przed południem.
Rękopisów niezamówionych nie zwraca się.
Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 29/30.
Filje: w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 2 — w Toruniu, ul. Mostowa 17
w Grudziądzu, ul. Groblowa 5.

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agenturach 3.15 zł. miesięcznie,
9.45 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3.54 zł. miesięcznie, 10.61 zł. kwartalnie.
Pod opaską: w Polsce 7.15 zł., za granicę 9.65 zł. miesięcznie.
W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w zakładzie,
strajków itp., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczanie pisma,
a abonenci niemają prawa do odszkodowania.

Telefony: Redakcja 326, Naczelny redaktor 316, Administracja 315, Buchalterja 1374. — Filje: Bydgoszcz 1299, 699, Toruń 800, Grudziądz 294.

Numer 134.

BYDGOSZCZ, czwartek dnia 12 czerwca 1930 r.

Rok XXIV.

Przewrót na tronie w Rumunii.

Aby zrozumieć najnowsze wypadki w Rumunii, musimy cofnąć się nieco w przeszłość. Rumunia niepodległość od Turcji ogłosiła 1878 r. Pierwszym królem został książę Hohenzollern-Sigmaringen Karol I., zmarły w październiku 1914 r. Wobec bezdzietności małżeństwa Karola I. z ks. Wied, znaną literatką, pisującą pod przybranym nazwiskiem Carmen Sylva, następcą tronu i królem został bratanek Karola I., Ferdynand I., zmarły w lipcu 1927. Jeszcze za życia króla Ferdynanda I. jego najstarszy syn i następca tronu ks. Karol został zmuszony zrzec się praw do tronu na rzecz swego syna, ks. Mikołaja, ur. 1921 r., Abdykację podpisał ks. Karol 28 grudnia 1925 r., a 4 stycznia 1926 r. zgromadzenie narodowe potwierdziło abdykację, ustanawiając na wypadek śmierci króla Ferdynanda przed osiągnięciem pełnoletności przez ks. Michała radę regencyjną, złożoną z metropolity prawosławnego, prezesa sądu najwyższego i członka rodziny królewskiej ks. Mikołaja.

Po śmierci króla Ferdynanda w lipcu 1927 r. ojciec małoletniego króla Michała, pozbawiony praw do tronu przez akt z 4. I. 1926, próbował uzuskać tron, zawsze głosząc, że abdykacja była wymuszona i przez to nieważna.

Jako powód abdykacji był podawany fakt, że ks. Karol opuścił żonę swą, ks. Helenę, córkę króla Grecji Konstantego i jego małżonki, siostry Wilhelma II., dla zwykłej obywatelki rumuńskiej, niejkiej Lupescu. Przypominano, że ks. Karol bez wiedzy rodziny jeszcze jako młody oficer wziął ślub w Odessie z pewną Rumunką, córką oficera. Ślub ten unieważniono.

Ks. Karol po abdykacji przymusowej głosił, że całkiem inne powody odegrały rolę w usunięciu go od tronu, a jego życie prywatne, nie odbiegające od życia wielu innych współczesnych następców tronów względnie czynnych polityków demokratycznych, służyło tylko jako pozor do pozbawienia go tronu.

Pozór ten upada, bo król Karol wraca do swej ślubnej żony, królowej Heleny.

Powrót na tron księcia, a obecnie króla Karola wnosi uspokojenie do stosunków europejskich, bo od 1926 r. wciąż przyjaciele obecnego króla czynili zabiegi, aby go sprowadzić do Rumunii. Ze strony rządów rumuńskich pojawiały się zwykle zaprzeczenia. Największym przeciwnikiem ks. Karola był zmarły Bratianu, przywódca liberalów. Po jego zgonie ustala największa przeszkoda na drodze do powrotu ks. Karola. Nowy król, ur. 1893 r., miał opinię odważnego oficera w czasie wojny, a fakt zręcznego przygotowania umysłów kraju wobec powrotu na tron świadczy o zdolnościach króla.

Rumunia obok Francji jest naszym sojusznikiem. Więc oczywiście polska opinia przyjmie z zadowoleniem wydarzenie, które wzmocni rząd w Rumunii. Niepewność dotychczasowa odbijała się szkodliwie w pewnej mierze dla Rumunii, zwłaszcza w umysłach kapitalistów zagranicznych, którzyby mogli pomóc w rozwoju tego kraju. Taka jest zgodna opinia europejska wobec ostatniego przewrotu.

A. P. B.

Warszawa, 11. 6. (tel. wł.). Do Warszawy przybyło trzech posłów polskich z placówek zagranicznych: Roman Knoll z Berlina, Grzybowski z Pragi, i Modzelewski z Berna.

Współpraca Włoch i Polski nad utrwaleniem pokoju w Europie.

Przemówienie ministra Dino Grandiego, zaufanego Mussoliniego, do prasy polskiej i zagranicznej.

Warszawa, 10. 6. (PAT.) Włoski minister spraw zagranicznych Grandi przyjął w lokalu ambasady przedstawicieli prasy polskiej i zagranicznej, wobec których złożył oświadczenie, w którym m. in. powiedział:

Naturalne sympatje, jakie istnieją od najodleglejszych czasów między narodem polskim i włoskim, zwalniają mnie od wyszukiwania wyrazów dyplomatycznych, gdyż chcę ponownie wobec panów zapewnić uczucia głębokiej przyjaźni, które naród włoski żywi w stosunku do narodu polskiego.

Stulecia walk o niepodległość wytworzyły m. in. więzy solidarności duchowej stanowiące najpoważniejszą podstawę dla zachowania i rozwoju przyjaźni trwałej i korzystnej dla obu naszych krajów, jak i dla całej Europy. Niemających takich spraw, które mogłyby wytworzyć trudności lub nieporozumienie między naszymi dwoma krajami, przeciwnie były one zawsze związane mocnymi więzami kultury, podczas gdy stosunki ekonomiczne pierwszorzędnego znaczenia mogą się rozwinąć i zacieśnić. To samo poczucie dyscypliny, przywiązanie do tradycyjnych instytucji, dążenie do podniesienia społeczeństwa gospodarczego i moralnego mas ludowych cechują dziś politykę wewnętrzną obu naszych krajów, kierowaną autorytetem geniuszu ich wielkich kierowników. Jeśli Rzym był kołyską cywilizacji łaćkańskiej, to dzielny naród polski umiał po bohatersku bronić tej cywilizacji w chwili gdy znalazła się w niebezpieczeństwie. Polska zasłużyła się dobrze w historii cywilizacji, a nikt nie odczuwał głębszej niż Włochy uciechy w dniu kiedy odzyskała wreszcie swą jedność geograficzną, narodową i terytorjalną.

Polska zajęła ponownie należne jej honorowe miejsce wśród wielkich narodów europejskich. Trudności, jakie Polska przeżyła po odzyskaniu swej niepodległości narodowej dają gwarancję co do jej przyszłości i co do jej roli, jaką powołana jest odegrać w dziele stabilizacji i podniesienia Europy. To ostatnie jest dziełem, zakrojonym na dalszą metę. Potrzeba wiele dobrej woli, potrzeba rozpowrochnienia ducha zaufania pomiędzy państwami, potrzeba patrzyć w górę, gdyż pokój między narodami tak, jak pomiędzy ludźmi nie może być trwały, jeśli nie opiera się na podstawach wzajemnego szacunku, zrozumienia i ogólnej współpracy. Dla skonsolidowania i rozpowrochnienia tego ducha nie może być bardziej pożytecznym, niż przyjaźń między narodami, które nie mając żadnych kwestyj spornych, mogących je rozdzielić i osiągnąć wewnątrz kraju całkowitą harmonię narodową, mogą wnieść bezinteresownie i efektywnie udział do dzieła ogólnego powodzenia i solidarności międzynarodowej. Taka jest rola Włoch i Polski.

Jak już miałem sposobność to zaznaczyć, dalsze przykładać wysiłku, jakiego dokonać może naród i przezwy- cieżliście najcieńszą próbę pod kierownictwem człowieka-genjusza, bohatera patriotyzmu, marsz. Piłsudskiego, którego dzieło pozostanie w historii jako

dzieło jednego z najwybitniejszych ludzi naszego stulecia. Miałem często okazję spotkać się przy wspólnej pracy z waznymi wybitnymi ministrami i przedstawicielami polskim w Lidze Narodów i ocenilem jego wielkie zalety jako męża stanu, dyplomaty i szczerego przyjaciela pokoju. Nie brak więc nam żad-

nego z czynników, aby pomyślnie poprowadzić współpracę naszych dwóch krajów w pośród czynników postępu i odbudowy Europy.

Co się tyczy wrażeń z mojej podróży, pozwólcie mi powiedzieć, że się one doskonaliły.

Niemcy pragnęliby poróżnić Polskę z Włochami.

(Telefonem od własnego korespondenta).

Berlin, 11. 6. W związku z wizytą ministra Grandiego w Warszawie poświęca prasa berlińska zjadliwie uwagi o polityce Polski jako pośredniku pomiędzy Francją a Włochami.

Wśród wielu złośliwych komentarzy należy wyróżnić jako głos poważniejszy artykuł red. Birnbauma w „Vossische Zeitung”. Birnbaum zaznaczył, że przed pewnym czasem mogła być mowa o pośrednictwie Polski w sporach francusko-włoskich — dziś chodzi jednakże o coś innego, mianowicie o uzgodnienie polityki zagranicznej pomiędzy temi mocarstwami, co jest dla Polski rzeczą pierwszorzędną, ponieważ ewentualna polityka rewizyjna traktatów pokojowych propagowana przez

Włochy mogłaby stanowić wielkie niebezpieczeństwo dla sytuacji polskiej.

Red. Birnbaum zaznacza, że bezpośrednio przed przybyciem Grandiego do Warszawy wyjechał marszałek Piłsudski na wieś, co zdaniem korespondenta dowodzi, że Polska nie ma zamiaru rozbicia wspólnej polityki zagranicznej z Włochami. B.

Rzym, 10. 6. (PAT). Cała prasa zamieszcza głosy dzienników polskich i długie depeche o przyjęciu ministra Grandiego w Polsce, podkreślając niezwykle serdeczne przyjęcie.

Dzienniki piszą z uznaniem o nadaniu ministrowi Grandiemu najwyższego odznaczenia polskiego.

Litwini dostali nową nauczkę od Rady Ligi Narodów.

(Telefonem od własnego korespondenta).

Berlin, 11. 6. Prasa berlińska podaje wiadomość z Genewy o odrzuceniu przez Radę Ligi protestu litewskiego w sprawie ostatnich zajęć pogranicznych w Wileńszczyźnie. Z okazji starcia nadgranicznego tak częstego wobec nieojarłności Litwy miał rząd kowieński czelność zwrócić się jeszcze z protestem do Ligi Narodów. Sekretarz Ligi podał protest ten do Rady Ligi, a obecny przewodniczący Rady Jugosłowianin Marinowicz oraz stały delegat do spraw polsko-litewskich ambasador hiszpański Quinones de Leone zakomunikował Lidze, żeby doniosła rządowi, iż Rada nie

widzi żadnego powodu do występowania w danej sprawie.

Odpowiedź Rady Ligi została niewątpliwie spowodowana w dużej mierze słusznym stanowiskiem rządu polskiego, który natychmiast zaprotestował przeciwko mieszanii się Ligi do wewnętrznych spraw Polski. Natomiast prasa niemiecka, która zawsze stała w obronie Litwy przeciwko Polsce, a nawet systematycznie szczyje Kowno przeciwko Warszawie, podnosi dzisiaj wielki krzyk i twierdzi, że Liga Narodów zawiodła, ponieważ nie stało się w myśl życzeń niemiecko-litewskich.

Liberatowic rumuńscy obrażają króla.

Bukareszt, 11. 6. (PAT). W Bukareszcie odbyło się posiedzenie głównego zarządu stronnictwa liberalnego. Posiedzenie to miało przebieg bardzo burzliwy. Liczni mówcy ostro występowali przeciwko nowemu królowi. Na wniosek przewodniczącego stronnictwa Bratianu, wykluczony został ze stron-

nictwa jego siostrzeniec Jerzy Bratianu. Prezydent ministrów Mironescu zarządził śledztwo sądowe przeciwko tym członkom stronnictwa liberalnego, którzy wyrazili się obraźliwie o królu. Pośród nich znajdują się b. minister Anglescu i Dimitrescu oraz b. burmistrz m. Bukaresztu Costinescu.

Węgry połączą się z Rumunją pod berłem króla Karola?

Londyn, 10. 6. (PAT). Barbu Jonescu, osobisty przyjaciel króla Karola, miał oświadczyć wobec współpracownika „Daily Herald”, że nie zdziwiłby się, ażeby za dwa lub trzy miesiące nastąpiło połączenie Węgier i Rumunii pod berłem króla Karola. Jeśli Węgry będą sobie życzyły takiego połączenia, Rumunia nie będzie temu przeciwna.

W bukareszteńskich kołach politycznych sądzą ogólnie, że król Karol przy tworzeniu nowego rządu będzie trzymał się ściśle form parlamentarnych. Zdaniem kierujących kół parlamentarnych, szczególnie wchodzą w rachubę gabinet koncentracyjny. Na czele takiego gabinetu stanąłby Maniu lub Titulescu.

Cenne wykopaliska w Bydgoszczy — z epoki przedhistorycznej.

Na cmentarzysku starsłowiańskim

Półkoliste ozdoby i uszka przy popielnicach są dowodem kultury łużyckiej.

Urny z t. zw. przystawkami, częściowo rozbitymi podczas obrzędu pogrzebowego.

Zbiory muzeum miejskiego wzbogaciły się o znaczną ilość dość dobrze zachowanych urn, o których znalezieniu przy zakładaniu kanalizacji w pobliżu budującego się nowego szpitala na polach między Skrzetuskiem (Szreterami) a Bielawami szczegółowo donosiliśmy.

Dotychczas odkryto tam 60 grobów.

Państwowy konserwator zabytków, znany archeolog dr. Zygmunt Zakrzewski, profesor uniwersytetu poznańskiego (właściciel Mirosławic w powiecie strzezińskim, dawniej poseł na sejm pruski) polecił dalej kopać w sąsiedztwie, uważając, że odkryje na starym cmentarzysku dalsze groby.

Na fotografii widzimy prof. Zakrzewskiego, objaśniającego urzędników miejskich i przedstawicieli redakcji „Dziennika Bydgoskiego”, o znaczeniu napotkanych tutaj „Jam całopalenia”.

Towarzystwa oraz liczne delegacje w ogrodzie Kleinerta, skąd z sztandarem i orkiestrą 62 p. p. wkłp. na czele wyruszył wspaniały pochód, który wśród pięknej pogody przeszedł ulicami miasta do kościoła garnizonowego, budząc ogólne zainteresowanie publiczności. Uroczyste nabożeństwo odprawił patron towarzystwa, ks. prof. Hanelt, który też wygłosił od ołtarza podniosłe okolicznościowe kazanie; śpiewy chóralne wykonało Koło „Chopin”.

Po skończonym nabożeństwie pochód w tym samym wzorowym porządku udał się do ogrodu Kleinerta, gdzie odbyła się

uroczysta akademja,

którą rozpoczęło Koło śpiewu „Chopin” od śpiewaniem pięknej pieśni Surzyńskiego „Powitanie”. Akademję zagałi prezes p. Jagodziński, witając przedstawicieli okręgu towarzystw, prasę oraz przybyłych gości, poczem oddał przewodnictwo w ręce ks. prof. Hanelta, który w pięknym swym przemówieniu podniósł zasługi tych, którzy tam na obczyźnie, pielęgnowali uczucia narodowe, aby je zachować dla niepodległej Ojczyzny. W zakończeniu podziękował wszystkim, którzy darzą Towarzystwo Św. Ignacego swą przychylnością i opieką, wznosząc przytem okrzyk na cześć Papieża i Prezydenta Najjaśniejszej Rzeczypospolitej, który to okrzyk zebrani przy powstaniu z miejsc entuzjastycznie powtórzili, a orkiestra odegrała hymn narodowy. Następnie poseł Faustyniak wygłosił dłuższy referat „o działalności towarzystw polskich na obczyźnie”, w dopełnieniu którego ks. prof. Hanelt wezwał zebranych do nieustania w pracy katolickiej, tak w organizacjach, jak w rodzinach, nad dalszym budowaniem ducha.

Nastąpiło rozdanie dyplomów honorowych, które najpierw wręczono starym wojakom idei narodowo-religijnej i organizacyjnej, za zasługi położone na obczyźnie, jak i w własnym kraju. Dyplomy otrzymali: b. pierwszy prezes towarzystwa na obczyźnie Józef Szulc, poseł Faustyński, Michał Zieliński, Adam Trzana, Wład. Skopowski, Piotr Olejniczak i Roch Krupa. Za dzielną pracę, położoną około rozwoju Koła śpiewu „Chopin” zaliczono również w poczet członków honorowych: dyrygenta p. Waligórskiego. Dalej otrzymali dyplomy opiekunowie Koła śpiewu i chrześni, którzy przyczynili się do rozwoju Koła: pp. Winc. Bigoński, Otton Welz, Jan Rubaszewski, M. Kadow, F. Józwiak i J. Balcer. Za zasługi, położone dla organizacji w Bydgoszczy, odznaczeni zostali członkowie: W. Nowak, M. Arnknycht, W. Kajdarz, J. Skibicki, T. Michalak, F. Wilczyński, A. Korwałik, F. Lewandowski, J. Charemza, J. Tardyszczak, S. Stróżynki, K. Matuszyński, P. Zeliński, I. Grzeczek, S. Woźny, F. Czerniak, P. Przybyła, M. Skiba, J. Piórkowski, L. Matuszyński, F. Błażejowski i F. Strzałkowski. Wreszcie otrzymali dyplomy za służeni członkowie Koła śpiewu, którzy od początku założenia należą do niego, odznaczając się gorliwą pracą, a mianowicie: J. Ślubowski, P. Fibich, L. Wiśniewski, J. Guziulek, St. Guziulek, A. Guziulek, R. Błaskowiak, W. Nisielska, Anna Skrobicka, Ant. Skrobicka, F. Kirstein, A. Smól, L. Wyrzykowska, R. Głiszczynska i I. Hebert.

Po rozdaniu dyplomów składali życzenia: ks. prof. Hanelt, dyrygent XXI okręgu Kół śpiew. p. Eichstaedt, red. Konarski, prezes XXI, okr. Kół śpiew. p. Kowalski, im. zarządu okręgowego p. Woźniak, im. Powstańców Narodowych 1918-19 r. p. Raczyński, oraz delegacy wszystkich organizacyj Robotników Katolickich, delegacy prawie wszystkich Kół śpiewaczych, towarzystw oświatowych, organizacyj robotniczych i rzemieślniczych, kolejarzy i t. d., których była tak duża ilość, że w szczyptach ramach artykułu wymienić niepodobna. Akademję zakończono odśpiewaniem przez Koło „Chopin” pieśni Paradowskiego „Pożegnanie”. Nastrój panował podniosły.

Po skończonej akademji odbył się w restauracji Kleinerta wspólny obiad, podczas którego wzniesiono szereg toastów, a uczestnicy spędzili kilka miłych i serdecznych chwil. Całe popołudnie przegrywała w ogrodzie Kleinerta orkiestra oraz śpiewał chór Koła „Chopin”. Wieczorem zaś odbyła się zabawa taneczna.

ODPOWIEDZI REDAKCJI.

J. T-ski, Ostrów Świecki. Dziesięciolecie pracy zawodowej nie jest jubileuszem uznawanym i dlatego nie zamieścimy.

Franciszek Podlak w Niedźwiedziu. Za współpracę dziękujemy.

Uroczysty obchód 40-lecia Tow. Oświatowo-Religijnego pod opieką św. Ignacego oraz 5-lecie Koła śpiewu „Chopin”.

Piękną uroczystość obchodzilo w ubiegłą niedzielę „Towarzystwo Oświatowo-Religijne pod opieką św. Ignacego”: uroczystość 40-lecia swego istnienia oraz 5-lecie istniejącego przy temże Towarzystwie Koła śpiewu „Chopin”.

Towarzystwo św. Ignacego ma już swą pięknie zapisaną kartę tak w historii wychodźstwa polskiego na obczyźnie, jakoteż swej działalności na glebie ojczystej.

W czerwcu 1890 powstało w Oberhausen, Towarzystwo Oświatowo-Religijne pod opieką św. Ignacego, na którego czele stanął prawy Polak p. Szulc, jako prezes. Dla zmylenia czujności władz pruskich, towarzystwo zostało zarejestrowane, jako bractwo kościelne, zadaniem jego jednak była działalność narodowo-katolicka. Działalność Towarzystwa była istotnie bardzo intensywna i owocna, dowodem czego wzrastająca stale liczba członków, dochodząca do 1200 osób.

Święty rozwój towarzystwa przerwany został wojną światową; członków powołano do szeregów wojskowych, tak, że wskutek tego działalność towarzystwa prawie ustala.

Po skończonej wojnie, gdy rodacy nasi powrócili do Niepodległej Ojczyzny, większa część b. członków towarzystwa Św. Ignacego osiedliła się w Bydgoszczy, dokąd przywieziony też został przez pp. Trzana i Stodolnego sztandar towarzystwa. Tutaj postanowiono wskrzesić towarzystwo i w dniu 19 listopada 1922 r. zebrało się w sali p. Glapy przeszło 30 b. członków, którzy wybrali nowy zarząd, w skład którego przeszli: ś. p. Wawrzyn Floryszczak jako prezes, Franciszek Czerniak jako sekretarz i Piotr Przybyła jako skarbnik.

Zarząd ten przetrwał do 6 stycznia 1923 r., w którym to dniu na walnym zebraniu wybrano prezesem Franciszka Czerniaka, sekretarzem Wojciecha Głowackiego i skarbnikiem ponownie Piotra Przybyłę. W ciągu tego roku nastąpiło wprowadzenie sztandaru do kościoła Św. Trójcy, w której to uroczystości brał udział ks. Jazdończyk, b. patron towarzystwa z czasów wychodźstwa. Z końcem tegoż roku dnia 16 grudnia odbyło się drugie walne zebranie, na któ-

rem wybrano prezesem znanego i cenionego z czasów wychodźstwa działacza, p. Marjana Jagodzińskiego, sekretarzem p. Stan. Woźnego i skarbnikiem p. Leona Matuszyńskiego; członków wówczas towarzystwo liczyło 123.

W r. 1925, po objęciu patronatu przez ks. prof. Hanelta, towarzystwo rozwinęło bardzo intensywną działalność, członków stale przybywało, założone zostało przy towarzystwie Koło śpiewu pod nazwą „Chopin”, którego dyrygentem został znany i ceniony muzyk p. Waligórski, a pod jego kierownictwem Koło rozwija się coraz lepiej, zdobywając na zjazdach i konkursach liczne nagrody.

Towarzystwo Św. Ignacego, mające tak piękną przeszłość, nie ustaje i nadal w pracy oświatowo-religijnej, ale przeciwnie, rozszerza ją; prócz przyjętego ongiś na obczyźnie programu, wprowadziło cykl pouczających wykładów, wygłaszanych na ze-

braniach, urządza akademje, obchody gwiazdkowe, przedstawienia amatorskie, deklamacje, występy śpiewne i t. d., dając słuchaczom zdrową strawę dla ducha i umysłu. O zyciu i żywotności Towarzystwa świadczy również pokaźna liczba członków, których jest przeszło 1000. Do szerzenia oświaty przyczynia się też niemała bogata biblioteka towarzystwa.

Za tę intensywną i racjonalną pracę, zwłaszcza w ostatnich latach, należy się wielkie uznanie przedewszystkiem ks. prof. Haneltowi, oraz zarządowi z jego dzielnym, długoletnim i zasłużonym prezesem p. Jagodzińskim na czele.

Skład obecnego zarządu jest następujący: Patron ks. prof. Hanelt, prezes Marjan Jagodziński (7 rok), wiceprezes Wł. Skopowski, II. wiceprezes J. Skibicki ((3 rok), sekretarz T. Hoffmann (5 rok), zast. sekr. J. Haremza, skarbnik T. Krajecki (4 rok), bibliotekarz F. Strzałkowski (4 rok); radni: St. Woźny, W. Kajrasz, R. Krupa, F. Lewandowski, J. Ślubowski i F. Krawisz; poczet sztandarowy: chorążi M. Zieliński (13 rok), podchorążowie J. Markowski i Krzywdziński.

Pochód i uroczyste nabożeństwo.

O godzinie 9 rano zebrali się członkowie

Z wycieczki szkoły Królowej Jadwigi na Rupienicy.

Dnia 5 bm. wyruszyła wśród ochotczych tonów muzyki wojskowej wycieczka szkoły Królowej Jadwigi na Rupienicy na majówkę do Rynkowa. Dziarsko maszerowała młodzież nasza przez całe miasto na dworzec. Działwa w odświętnych strojach, wiele w krakowskich barwnych ubraniach, ze sztandarem szkolnym, z łukami z kwiatów i lampionami, z buziakami rozradowanymi, śpieszyły po trudach szkolnych ze swoimi duchowymi kierownikami odetchnąć balsamicznym powietrzem naszych pól i lasów.

„Naprawdę szczerą wdzięczność musimy odczuwać dla zanego kierownika naszej szkoły p. Zawadzkiego — pisze Elżbietka Tarczyńska oraz dla całego grona nauczycielskiego, za starania i trudy, jakie ponoszą dla naszych dzieciok.

W lesie na polance dzieci pięknie odtańczyły poloneza, śpiewały z uczuciem i zrozmieniem patrijotyczne pieśni, bawiły się ochotczo, tańczyły krakowiaka i inne tańce do upadłego, a radość i wesele promienia-

ło z każdej twarzyczki.

Rodzice również brali udział w zabawach dziatwy. Niektórzy przypominali sobie nie tak radosną młodość, lata spędzone w niewoli, cieszyli się, że przynajmniej ich dzieci w odrodzonej Ojczyźnie radować się mogą dowoli i, że pamięć tych chwil jasnych wyrzyta zostanie złotymi głoskami w ich życiu.

Dzieci obdarzono obficie słodyczami. Ponadto każde z nich, a jest ich około 500, brało udział w bezpłatnym losowaniu różnych pożytecznych przyborów szkolnych.

Uradowane matki udekorowały kierownika i nauczycieli wieńcami z zieleni.

Późnym wieczorem wrócono do domu. Składamy na tej drodze za urządzenie tak pięknej wycieczki p. kierownikowi Zawadzkiemu, jakoteż i pp. nauczycielom: Jurkowi, Gilówniej, Jakubowskiemu, Juszczakowi, Lewkiemu, Lewandowskiemu i Śmierczalskiemu za ich trudy i poświęcenie, z głębi serca płynące staropolskie „Bóg za-
płać”. (E. T.).

Chemicy, Aptekarze, Drogerzyści.

Dziś, w środę o godzinie 7,30 na wystawie przy ulicy Św. Trójcy nr. 8 odczyt inż. T. Zamoyskiego, Dyr. Zw. przem. chem. w W.

W parku wystawowym KONCERT orkiestry 61 pułku piechoty.

15313

Własna radiostacja nadawcza — Wesole miasteczko — Restauracja — Cukiernia — Winiarnia.

IV. zjazd delegatów Stowarzyszenia Drukarzy i pokrewnych zawodów.

W Zielone Świąta odbył się w Poznaniu dwudniowy zjazd delegatów Stowarzyszenia Drukarzy i Pokrewnych Zawodów, stojącego w przeciwieństwie do Zaw. Zw. Drukarzy, hołdującego zasadom socjalistycznym, na gruncie narodowym i chrześcijańskim. Stowarzyszenie to liczy obecnie już przeszło 500 członków i ma swoje okręgi w Poznaniu, Bydgoszczy, Toruniu, Warszawie i Krakowie. Majątek Stowarzyszenia przekracza kwotę 45 000 zł. Wspaniale owoce dała praca społeczna tego zrzeszenia szczególnie w dziedzinie opieki nad bezrobotnymi drukarzami.

Szczegółowe sprawozdanie ze zjazdu podany jutro.

Walne zebranie Związku Klubów Kreglarskich

zwołane na dzisiejszą środę dnia 11 bm., z powodu uroczystości w Bractwie Strzeleckim się nie odbędzie.

Następne walne zebranie odbędzie się w środę dnia 18-go bm.

o godz. 8-iej wieczorem w lokalu Luckwalda przy ulicy marsz. Focha.

Premjowanie kreglowania i strzelanie ludowe w „Strzelniczy” i w dniu wczorajszym było znacznie ożywione. Przy 72 p. możliwych prowadzi przy strzelaniu p. Komarnicki (p. 71). Po 70 p. zdobyli pp. Jankowiak, Szudichowski, Wylegala i Strzyszyk, po 69 p. Christmannówna, Kujawski K. i Kremke. Rezultaty te w ciągu dnia dzisiejszego niewątpliwie ulegną zmianie, pobicie ich nie sprawia bowiem zbyt trudności. Wymienione osoby muszą dziś stanąć do rozstrzygnięcia.

Na kregielni (12 nagród) zaznaczyły się wczoraj dalsze zmiany. Do 52 p. podszedł bowiem także p. Nowak. Większość kreglarczy staje do rozgrywki dopiero dziś.

Wycieczka, Związek Podoficerów Rezerwy urzędująca ze współudziałem Aksołwentów wycieczkę małą kolejką do Koronowa w dniu 15 czerwca 1930 roku. Bliższe szczegóły w Sekretarjacie Związku Podoficerów Rezerwy i u kolegi Piweckiego przy ulicy Św. Trójcy nr. 27, gdzie można nabyć bilety o każdej porze dnia.

Chciał przekupić pedla gimn. w Nakle, aby mu wydał formularz świadectwa dojrzałości.

Dnia 22 maja, o godzinie 16, w gimnazjum męskim w Nakle, jeden z uczniów tego gimnazjum powiadomił pedla, że jakiś młody człowiek chce się z nim widzieć i prosi, aby do niego wyszedł. Gdy pedel Jan Kayzer wyszedł do bramy, przystąpił do niego jakiś młody, około 20 lat liczący człowiek, zapytując, czy jest dyrektorem gimnazjum, z którym chciałby mówić. Gdy mu pedel oświadczył, że dyrektora nie ma, wówczas osobnik zapytał pedla, czy nie mógłby mu udzielić pewnych in-

formacji. Pedel poprosił młodzieńca do wnętrza, a gdy znaleźli się sami, osobnik, wydobył z kieszeni garść banknotów, które chciał wręczyć Kayzerowi, prosząc o jeden formularz świadectwa dojrzałości, mówiąc, że rzecz cała będzie utrzymana w tajemnicy, gdyż on wyjeżdża zagranicę, i świadectwa potrzebuje tylko na jeden tydzień. Pedel poprosił o osobnika, aby chwilę zaczekał, sam udał się do telefonu, celem zawiadomienia policji. Osobnik jednak przeczuwając coś niedobrego — zbiegł.

Pomysłowy oszust.

Do plejady różnego rodzaju oszustów, mnożących się z dnia na dzień, jak grzyby po deszczu, przybywają nowi, zdobywający się na coraz nowe pomysły, przy pomocy których żerują na łatwoierności ludzkiej. Takim pomysłowym oszustem okazał się jakiś osobnik, przedstawiający się za Władysława Staszkiwicza, który objeżdża różne miasta i miasteczka, zbierając wiadomości o zatargach i nieporozumieniach firm i przedsiębiorstwach z pracownikami czy z innymi osobami, o ich stosunkach rodzinnych, handlowych itp.

Zdobywszy potrzebne mu wiadomości, zjawia się następnie u szefów firm, fabryk, czy instytucji i przedstawiając się, jako detektyw lub konfident, ostrzega przed grożącym firmie niebezpieczeństwem, gdyż pewne osoby (tutaj wymienienia stosownie do zebranych wiadomości, grupę robotników, osób niezadowolonych, czy

mających pretensje do firmy), planują sabotaż przedsiębiorstwa, o czym udało mu się przypadkowo dowiedzieć. Gotów jest całą tę sprawę wyświetlić, winnych zdemaskować i oddać władzom do ukarania, ale potrzebne mu są na to środki. Ponieważ oszust dokładnie opisuje osoby i tło, na jakim planowany jest zamach, przeto znajduje wiary u zainteresowanych, którzy chętnie udzielają oszustomu grubszych zaliczek, aby zająć się rzetelnie tą sprawą i winnych wysłedzić.

Oszust, wzięwszy pieniądze, rzecz prosta, już się więcej nie pokazuje, a firma po niewczasie przekonuje się, że padła ofiarą sprytnego oszusta. Podając powyższe do wiadomości, ostrzega się przed tym ptaszkiem, a w razie jego wizyty, należy oddać sprytnego kombinatora w ręce policji.

Odbudowa bulwaru przy moście Gdańskim.

Dowiadujemy się, że urząd wojewódzki upoważnił Inspekcję Dróg Wodnych do wykonania w sierpniu-wrześniu br. (zależnie od kredytów) bulwaru na Brdzie przy moście Gdańskim, która to sprawa od kilku już lat oczekiwała załatwienia. Zarazem jednak, ma być wykonane w miarę funduszy w bieżącym roku dosyć ograniczonych, ścięciem brzegów rzeki Brdy przy magazynach wojskowych, dla ułatwienia przejazdu statkom przez istniejącą oślę serpentynę rzeki, która tem samym będzie usunięta.

Przez wykonanie wspomnianych robót wodnych uporządkowaną zostanie Brda, między mostem Gdańskim, a portowym (ulica marsz. Focha) i zyska na tem ogromnie wykład rzeki z mostu Gdańskiego, tem bardziej, że wykonany w roku przeszłym jaz przy Farze, a w

roku bieżącym ubezpieczenie przy nim brzegu, przyczyniają się do podniesienia pięknego widoku.

Uważamy za wskazane, ażeby wzdłuż Brdy, licząc od Gazowni aż do mostu przy ulicy marszałka Focha, drożyna nadbrzeżna t. zw. holownicza, była uprzęstniona lepiej, niż dotychczas publiczności, łaknącej przechadzki nad Brdą.

W roku ubiegłym Inspekcja Dróg Wodnych założyła uszkodzoną drożynę wprost szalaś wioślarskich piaskiem, wydobywają z bagrowania rzeki; nie chce jednak wykonać powierzchni drożyny odpowiednio dla użytku publiczności spacerującej. Możeby więc Magistrat zechciał się przyczynić do pokrycia piaseczystej drożyny materiałem, odpowiednim dla publiczności spacerującej?..

Powiatowe święto wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego.

Powiatowy Komitet Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego na powiat bydgoski urządza w niedzielę 15 bm. w Solcu Kujawskim, na boisku miejskim „Powiatowe święto przysposobienia wojskowego i wychowania fizycznego” według następującego programu:

Godz. 8,30: przywitanie gości i zawodników na dworcu kolejowym,
godz. 9: przedboje zawodów lekkoatletycznych,
godz. 10,15: wymarsz na uroczyste nabożeństwo,

godz. 12: złożenie wieńca na grobie „Nieznanego żołnierza”,

godz. 12,15: defilada wszystkich zawodników i tow. wraz z oddziałami P. W. przed przedstawicielami władz na rynku w Solcu Kujawskim,

godz. 12,30: wspólny obiad żołnierski w hotelu „Wielkopolskim”,

godz. 14: boje finałowe na boisku miejskim,

godz. 19,30: rozdanie nagród,

godz. 20: zabawa taneczna w hotelu „Wielkopolskim”.

Z Towarzystwa Przyjaciół Szkoły Podchorążych.

W niedzielę, dn. 15 bm. Towarzystwo Przyjaciół Szkoły Podchorążych organizuje wycieczkę parostatkami Lloydów Bydgoskiego do Ostromecka, dla wychowanków szkoły, członków towarzystwa oraz gości. Dalsze szczegóły podamy w najbliższym czasie.

Baczność! Chcesz miłe spędzić niedzielę spiesz do Oplawca, gdzie Stowarzyszenie Młodzieży Polskiej „Gwiazda” urządza doroczną wycieczkę połączoną z wieczorem rodzicielskim na sali p. Szelca. Moc niespodzianek. Wyjazd z Bydgoszczy w niedzielę o godz. 14 o raz każdym następnym pociągami.

Rodziców i przyjaciół serdecznie zaprasza Zarząd.

Z TEATRU MIEJSKIEGO.

„Ewa”.

Wielka operetka w 3 aktach Wilnera i Bodańskiego z muzyką Fr. Lehara.

Zgóry zaznaczam, że żadna operetka nie może należeć do „Wielkiego Repertuaru”, choćby była nawet bardzo „wielką”. „Ewa” jest może największą z operetek Lehara ze względu na całą fakturę muzyczną, jednak libretto jest bardzo blade i mało interesujące. Nudna to historia a niepotrzebnie rozciągnięta aż w 3 aktach. Przy tem całość (nie biorąc części muzycznej pod uwagę) jest doprawdy niesmaczną mieszaniną stylów i scen kontrastujących, wprowadzających rozsądnego, estetycznego wychowanego widza w osłupienie. Gdzie tu humor? Już dawno nie zauważyłem, żeby widzowie do tego stopnia się nudzili, jak na premierze „Ewy”. Eugenjusz Spero jako trzeci librecista przyczynił się do tego, że powstał twór nie będący ani komedią, ani operetką — ani dramatem, a już wcale nie operą. I to ma być „Wielka Operetka” — chyba w zrozumieniu „wielki karzeł”. Dyrekcja Teatru Miejskiego, mając tyle dobrych sił do wyboru, mogła nas doprawdy obdarzyć lepszą operetką, np. Millöckera Offenbacha, jednego z Straussów, albo z nowszych „Marietta”, „Bajka z Florencji” Benackiego (1924), wreszcie „Piękną Rywalką” Okonkowskiego etc.

Z wykonawców wybili się przedewszystkiem p. Wańska w partii głównej, p. Józefowicz (Dagobert), p. Rychter (Oktawjusz), p. Morozowicz (Prunelles) i p. Łapiński (rola epizodyczna „Larousse”). Balet efektowny, taksamo dekoracje. Orkiestra 15 p. a. p. z p. Turkiewiczem wodziła prym.

M.

Przyczajony Wilczek narobił dużo szkody.

W początkach rb. przybył do Bydgoszczy niejaki Henryk Wilczek, który otworzył sobie przy ul. Diugosza 12 skład blacharski. — Kapitału nie posiadał, ale zdołał uzyskać kredyt tak, że udździł warsztat i wcale przyzwoicie zapatrzył się w towar. Mając już wszystko gotowe, należało tylko zakasać rękawów i wziać się do uciążliwej pracy na kawałek chleba. Wilczek jednak nie po to przybył do Bydgoszczy, aby pracować, ale po to, aby przy pomocy oszukańczej swej kombinacji, zerować na łatwoierności ludzkiej. Nabrawszy bowiem tujejsze firmy na kilka tysięcy złotych, nim otworzył jeszcze zakład, wszystkie towa-

ry posprzedał względnie zabrał ze sobą i zakład zlikwidował i ulotnił się w niewiadomym kierunku. Oszukani w ten sposób przez podstępny Wilczka wierzyciele, urządzili na niego „polowanie”, jednak bezskutecznie, gdyż jak wieści niosą Wilczek podobno wywędrował do Argentyny. Jak się tam dostał bez paszportu, to już jest tajemnicą.

Kradzież składowa.

Dnia 6 bm., trójka „szopenfeldziarzy”, składająca się z dwóch mężczyzn i jednej kobiety, przybyła do składu obuwiarni firmy Koczorowski i pod pozorem zakupu skradła dwie pary damskich pantofelek wartości 130 zł.

Kino „PAW”
Krajskiego 3.
Pocz. o g. 7,10 i 9,10.
Gratisowe dziś i jutro NIEWAŻNE.

Dziesiąta premiera
polskiego dramatu
największego pro-
dukcji 1930 r. wy-
twórni „Meta”
pod tytułem

Targowisko Miłości

W roli głównej
największy
amant
i uwodziciel
świata

John Gilbert

Jest to najnowszy film i zarazem ostatni w tym sezonie obraz z Gilbertem.
W roli kobiecej ciesząca się największą powodzą u mężczyzn
I. Granford.

Na scenie:
Znakom. włoski duet akrobaticzo-taneczny Bono.
Śmiech, humor, werwa.

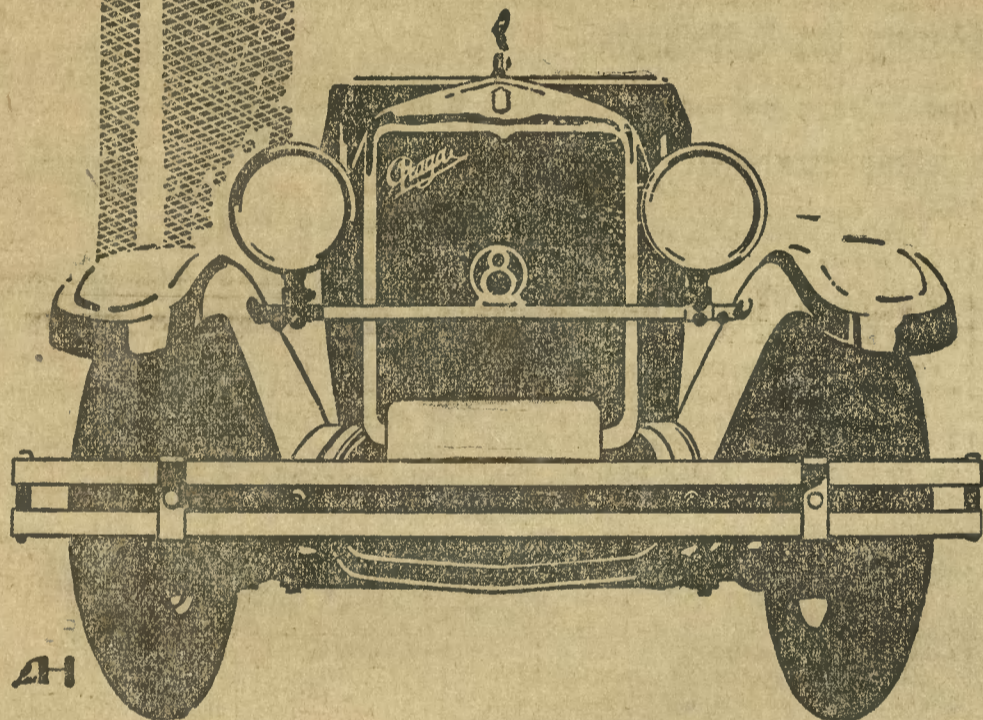
Samochody

Osobowe
Ciężarowe
Autobusy

OŚWIĘCIM-PRAGA

Znaczna zniżka cen

wobec częściowego wyrobu w kraju.

Centralne Zakłady Naprawy i Składy części zapasowych w Oświęcimiu.

Przedstawicielstwa:

„OSWIĘCIM-PRAGA-AUTO”

POZNAŃ: Plac Wolności 11. Tel. 55-33. Telegr. „Autopraga”. LWÓW: Jagiellońska 7. Tel. 3-05.
WARSZAWA: Kredytowa 4. Tel. 291-34. Telegr. „Centropług”. KRAKÓW: Kremerowska 6. Tel. 23-67.

„OSWIĘCIM” Zjednoczone Fabryki Maszyn i Samochodów S. A.
Telefon 47. Oświęcim II. Telegr. „Famis”

11889

Przetarg przymusowy. Nieruchomość położona w Bydgoszczy ul. Krasieńskiego róg ul. Staszica i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Bydgoszcz tom 20, wykaz l. 708, na imię kupca Władysława Antosiewicza i Piotra Antosiewicza w Bydgoszczy, ul. Gimnazjalna 1, jako współwłaścicieli po równych częściach i prawach zostanie w drodze egzekucji dnia 9 września 1930 o godzinie 11 przed południem wystawiona na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie pokój nr. 13. Nieruchomość zabudowana składająca się z parcel 1237/4 do 1501/114 i 1495/114 etc. 1,2 obszaru 7,08 a matrykuła art. 1925, ks. podatku budynkowego 1.2501 czysty dochód 0,38 tal. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej Bydgoszcz wykł. 708 dnia 8 maja 1930 r. (15269)

Bydgoszcz, dnia 29. maja 1930. Sąd Powiatowy.

Sprzedż tegorocznych traw z łąk Strzelewskich

odbędzie się w gościńcu w Strzelewie w piątek 13 czerwca o godzinie 11^{1/2} przed południem przez licytację. (14559)

Zarząd Dóbr.

Licytacja 15234

na Probstwie w Ludzisku, pow. Strzelno. Z powodu wyszłej dzierzawy, odbędzie w wtorek dnia 17. 6. rb. przedpoł. o godz 10-tej całkowita wyprzedaż żywego i martwego inwentarza, jako też garnitur motorowy w dobrym stanie i dużo innych przedmiotów. Przybylski, Probstwo Ludzisko, stac. Janikowo.

Nowe siły dla mężczyzny

przy używaniu YOPUAMIN najlepszego środka wzmacniającego. — 50 porcyj zł. 12.— (12567)

DR. GEBHARD I Ska., GDAŃSK 102.

Chorzy

na płuca, żołądek, kiszkę, niemoc płciową oraz blade młode dziewczęta i chorobliwe osłabione kobiety winne używać 12312 tylko

mleczno-słodkie płatki owsiane

„Extra”

takowe zawierają według analizy aż 16% białka 6,5% tłuszczu i dostateczną ilość witamin. Przedstaw. na Pomorzu J. M. Warczak, Senatorska 70.

Samochody

Ansaldo i Stoewer, używane w dobrym stanie, korzystnie i na dogodnych warunkach na sprzedaż. Obejrzeć można w firmie „Rawa” ul. Śniadeckich 19.

P 30-6

Wyjazd! Podróż!

Cała rodzina się krzala! Każdy coś pakuje... Nawet Staś pragnie pomagać w tej pracy! Czyż może istnieć większa przyjemność dla dzieci i dorosłych nad chwilę wyjazdu na wakacje?

Nikt nie powinien wyjeżdżać bez kamery „Kodak”

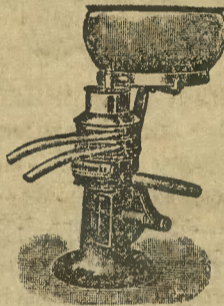
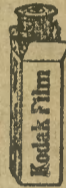
Po powrocie, przeglądając zdjęcia, będziecie się cieszyć wspomnieniami — z kim, kiedy, gdzie i jak... wszystko opowie Wam „Kodak”.

Wakacje miną — pozostaną zdjęcia „Kodak”.

Kilka minut wystarczy do poznania „Kodaka”.

Każdy duży skład przyborów fotograficznych posiada duży wybór licznych modeli kamer „Kodak” od zł. 33.— do zł. 650.—

Kodak Sp. z o. o. Warszawa, plac Napolena 5.

Wirówki „MILENA”

Najniższe ceny, najdogodniejsze warunki zapłaty.

W własnym interesie należy przed zakupem wirówki zająć od nas oferty.

Wirówki kupuje się u nas nadzwyczaj korzystnie o czym się można przez zapytanie o ceny, przekonać.

BRACIA RAMME, Bydgoszcz ulica Św. Trójcy 14b. Tel. 49.

Gdyby Lukullus żył dzisiaj

na stole jego pojawiłyby się jako przysmak pierwszorzędny śledzie norweskic (Kippered Herrings) przyprawione w sposób nowy, a przewyborny. Nic dziwnego, iż smakosze pod niebiosą wychwalają śledzie północy, zaś gospodyni nie ma żadnego kłopotu z przyprawą, gdyż głowa, ogon, ości są usunięte i wprost z puszki przełożyć je można na talerz. Nadzwyczajnie pożywne wskutek wielkiej zawartości jodu.

NORWEGJA

Ogłoszenie.

Przy tutejszej rzeźni miejskiej wakuje z dniem 1 października 1930 roku stanowisko kierownika rzeźni miejskiej.

Wynagrodzenie według umowy z wolnym mieszkaniem i wolnym ogrodem owocowym i warzywnym.

Zgłaszać się mogą tylko siły z odpowiednimi kwalifikacjami, z dołączeniem życiorysu i odpisami świadectw pod adresem Magistratu miasta Kcyni. (15314)

Używane

pianina

poleca z gwarancją B. Sommerfeld 14080 Bydgoszcz ul. Śniadeckich 56.

Dnia 8 czerwca 1930 r. zmarł po długich i ciężkich cierpieniach ś. p.

Józef Milchert

Członek Komitetu Dyskontowego Oddziału Banku Polskiego w Bydgoszczy.

Zmarły piastował ten urząd od chwili otwarcia Oddziału Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, a następnie Oddziału Banku Polskiego i Swoją bezinteresowną a ofiarną pracą jakoteż bezstronną oceną życia gospodarczego oddał instytucji rzetelne usługi.

Cześć Jego pamięci.

Bank Polski
Oddział w Bydgoszczy

15236

We wtorek, dnia 10 czerwca br. zmarła po ciężkich cierpieniach, opatrzona kilkakrotnie Sakramentami św. moja najdroższa żona, nasza ukochana matka, siostra i szwagierka ś. p.

z Dobroniów

Walerja Sroczyńska

o czym zawiadamiają w ciężkim smutku pogrążeni

Mąż z dziećmi i rodzina.

Msza św. żałobna odbędzie się w kościele XX. Misjonarzy Św. Wincentego a Paulo, ul. XX. Misjonarzy, dnia 13 bm. o godzinie 8-mej rano. Pogrzeb tegoż dnia o godzinie 4-tej po południu z domu żałoby ul. Chodkiewicza 5/6 na nowy cmentarz.

Bydgoszcz, Poznań.

Osobnych zawiadomień nie wysyła się.

15325

W dniu 8 bm. rozstał się z tym światem po ciężkich cierpieniach śp.

Józef Milchert

Radca Miejski

Śp. Zmarły należał do grona współzałożycieli naszej Spółdzielni i przez kilkanaście lat był członkiem i prezesem Rady Nadzorczej. Swą światłą radą i życzliwą współpracą zaskarbił sobie śp. Zmarły w Spółdzielni naszej wdzięczną pamięć.

Niech odpoczywa w spokoju.

Zarząd i Rada Nadzorcza
Banku Ludowego w Bydgoszczy.

15332

W dniu 8-go czerwca 1930 r. rozstał się z tym światem

ś. p.

Józef Milchert

Radca Izby Przemysłowo-Handlowej w Bydgoszczy.

W Zmarłym straciła Izba zasłużonego przemysłowca, długoletniego i gorliwego działacza na niwie gospodarczej i społecznej tak w okresie niewoli jak i w Odrodzonej Polsce.

Pamięć o Zmarłym Izba zachowa na zawsze.

Izba Przemysłowo-Handlowa w Bydgoszczy.

15298)

Dnia 10 bm. zmarła w Bogu po długich i ciężkich cierpieniach nasza droga i niestrudzona szefowa

ś. p.

Walerja Sroczyńska

W Zmarłej tracimy dobroduszną i łagodnego serca przełożoną, która zdobyła sobie nasz szacunek i wdzięczność tak, że pamięć o niej wśród nas nigdy nie zaginie.

Personel Firmy W. Sroczyńska.

15254)

W wtorek dnia 10. 6. br. o godz. 1 w nocy zasnęła w Bogu po krótkich lecz ciężkich cierpieniach opatrzona Sakramentami św. nasza najukochańsza najmłodsza córka, nigdy niezapomniana siostra, ciocia, szwagierka, siostrzenica i kuzynka ś. p.

Elżbieta Brzezińska

w 15 wiosnie życia, o czym zawiadamiają w ciężkim smutku stroskani
Rodzice i rodzeństwo.

Pogrzeb odbędzie się dnia 13 o godz. 10 przed poł. w kościele parafjalnym w Wudzyńcu. (15212

Leczę choroby przestarzałe skutecznie

wyłącznie przyrodą t. j. ziołami krajowymi i zagranicznymi, a mianowicie: płucne, żołądkowe, krwotoki, rany, ból głowy, reumatyzm, ogólne osłabienia, niemoc trawienia, nerwość, oczy, padaczka t. j. chorobę św. Wita, i wiele innych jak również kobiece. Przytem wyrabiam wodę niefarbującą na siwizne włosy, lupież i przeciw wypadaniu. Praktykuje od lat 25 m. innemi zagranicą w Rosji, Chinach, Francji, Szwajcarii w Bydgoszczy od lat 10-oin po powrocie z Syberji. (11897

Antoni Bogacki
Bydgoszcz, ulica Gdańska nr. 71a.
Godziny przyjęć 10 — 12 p. p. 3 — 4.

Osirzeżenie.

Pan **Brokwicki** Edmund zamieszkały w Keyni ul. Dworcowa 4, nie jest naszym agentem. (15257
Krakowskie Towarzystwo Wzajemnych Ubezpieczeń
Oddział w Poznaniu, ul. 3-go Maja 6.

Sprzedaż przymusowa.

W dniu 12 czerwca 1930 r. o godz. 9^{1/2} przedpoł. sprzedawać się będzie przy ul. Mostowej 11, największej dającemu za natychmiastową zapłatą:
270 kapeluszy dziecięcych słomkowych, 270 kapeluszy męskich słomkowych i sztywnych, 100 czapek dziecięcych zimowych i letnich, 200 czapek męskich zimowych i letnich i różne przybory do czapek jak gwiazdki, orzelki, daszki itd.
II. Urząd Skarbowy Podatków i Opłat Skarbowych.

Bruno Szarlowski Meblezwyklei wycielane
dawniej Domnik po cenach fabrycznych. (14040
Wełniany Rynek nr. 7 Fachowa i rzetelna obsługa.

MIESZKANIE 4 pokojowe, z przedpokojem, dobrze umeblowane na sprzedaż w całości lub częściowo. Mieszkanie jest natychmiast do objęcia.
Zgłosz.: Ekspedycja Ogłoszeń Holtendorff, Pomorska 5.